

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ortv Et Progressv Ac Viris Illvstribvs Ordinis
Gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de
monte Carmelo**

Trithemius, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1643

Cap. VIII. De transmigratione Fratrum Carmelitarum in Europam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64495)

Hoc & ipse Habitus sua munditia & puritate indicat, qui Fratres Carmelitas continentiam & castitatem summopere obseruare debere manifestat. Et quamuis locus ipse primus, qui nomen dedit Ordini, desolatus iam sit, vocabulum tamen *Carmeli* Fratribus manet, vna cum patrocinio Dei Genitricis. Nunc ergo satis dictum probatumq; sit de Auctore & loco Carmelitici Ordinis: persuasumq; velim sit omnibus, illius cultores *Fratres B. MARIAE semper Virginis de monte Carmelo* merito & esse & palam prædicari.

Quid Habitus albus designet.

CAPVT VIII.

De Transmigratione Fratrum Carmelitarum in Europam.

CVM propter scelera populi Terra sancta in manus perfidæ gentis Saracenicæ redacta esset anno post Domini Passionem sexcentesimo tricesimo nono, Fratres Carmelitarum, qui dudum in vr-
bibus etiam multiplicati habitabant, nimium ab infidelibus afflicti ad eremum *Carmeli* montis redire sunt compulsi. Non enim in ciuitatibus manere diutius poterant, quos Saraceni in tantum affligebant, vt nullum eis Deo famulandi tempus quietum relinquerent, ac victui necessaria funditus negarent. Manserunt itaque Fratres in monte *Carmelo* solitariam vitam in paupertate non modicâ ducentes, donec multis euolutis annis, Terra sancta per Christianos iterum fuit recuperata, & Peregrinis iter ad illam in pace compositum. Facta fuit hæc Terræ sanctæ recuperatio per Ducem *Gotfridum* anno Domini millesimo nonagesimo nono.

Gotfridus Dux recuperat Terram sanctam.

Deinde post annos paucos confluentibus vndique Peregrinis, & maximè de regionibus *Europa*, numerus Fratrum in monte *Carmelo* valde multiplicatus est, intantum, vt præ multitudinem montes implerent & vrbes. O si tunc Ordinis Carmelitici decorem in sua maiestate vidisses, nunquam fuisse

*Mirifice
floreto Ordo
Carm.*

similem alium exclamares! Erat videre delectabile, Fratres innumerabiles circa montem *Carmelum* habitantes in cellulis & cauernis petrarum id ipsum omnino sapere, Deo Maximo die noctuq; quam deuotissime seruire, mundum cum suis voluptatibus pro Christi amore contemnere. Summa tunc apud illos erat religio, summa regularis vitæ perfectio, cum Fratres in carne manentes, carnem ipsam cum vitijs suis fortiter euicerunt. Floruit in pace Religio, quæ paulo ante turbata perfidorum incurfibus deficere putabatur. Venerunt ex omni *Europa* Fratres peregrini, & colla monasticis disciplinis in monte *Carmelo* humiliter submiserunt.

Sed non diu durauit in Terra sancta ista tranquillitas. Mortuo namque Ioanne Ierosolymorum Rege, Terra sancta consueta subsidia habere à Sede Apostolica non potuit, Friderico Imperatore per suam rebellionem Summo Pontifici obfistente, donec iterum à Saracenis capta fuit. Iam vero deinceps Fratres *Carmelitæ* ab infidelibus tanta tribulatione afflicti sunt, vt nusquam tuti amplius in Iudæa viderentur. Vnde anno Domini millesimo ducentesimo tricesimo octauo, coacto in vnum Concilio totius Ordinis in monte *Carmelo*, multi de Prioris licentia & consilio Fratrum *Palestinam* egressi sunt; & cum Regula, Ordinario suo ac Statutis, in *Europam*, vnde venerant, reuersi. Venerunt ergo aliqui in *Cyprum*, alij in *Franciam* & *Angliam*, nonnulli vero in *Germaniam*; singuli, vbi se locum pro conseruando Ordine putabant inuenire. Remanserunt autem & plures in monte *Carmelo*, qui tamen & ipsi per Saracenos breui post expulsi sunt. O miseranda sanctissimi Ordinis calamitas, qui pene infinitis pridem Filijs exultabat, iam necessitate urgente à Fratribus suis deseritur. Quem non, etsi lapideus sit, permolliat ista *Carmeli* desolatio, quando non vnus tantum Montis, sed multorum Monasteriorum per vniuersam Iudæam

dam Religio destructa est? Sed quemadmodum locus ELIÆ Carmelitarumque saluus persisteret, quando totus ille conculcatur à gentibus, quem Dominus noster Rex cœli sua corporali præsentia sanctificauit?

In *Europam* itaque venientibus Carmelitis, auctoritate summi Pontificis loca in diuersis regionibus ad manendum disposita sunt; qui statim, licet cum difficultate, Conuentus plures instituerunt. Magna tenebat homines Christi commiseratio Fratrum; & quos sedibus suis expulsos condolebant, larga munificentia fouebant. Ex hoc itaque tempore Fratrum Carmelitarum Ordo per vniuersam *Europam* valde multiplicatus est, & magnos in Ecclesia Dei fructus sua conuersatione & doctrina attulit, & profert vsque in hunc diem.

CAPVT IX.

*De multiplici persecutione huius sanctissimi Ordinis
& eius contra amulos victoria.*

Rescente itaque per *Europam* Ordine, & numero Fratrum multiplicato, inuidens bonorum studijs Diabolus persequi Fratres non cessabat; & quod per se agere non potuit, per malos homines subordinauit. Concitauit ergo contra eos Sacerdotes Ecclesiarum Rectores, qui eos in suam potestatem conabantur redigere, & veluti rusticos legibus Parochialibus subiugare. Vsq̄ue adeo hæc præsumptio inualuit, vt Carmelitis interdiceretur publice, ne mortuos suos sepelirent in Conuentibus, nisi Parochialium prius soluissent iura Ecclesiarum. Interdicebant præterea inuidi Sacerdotes, ne quis paupertati Fratrum succurreret, quasi non in ædificationem, sed in destructionem fidelium transmigrassent. Conquererentur Fratres afflicti Diœcesium Episcopis, sed frustra. Omnes enim sua quærebant, omnes delere Ordinem funditus cogitabant, sua non Reipublicæ commoda præ oculis habentes.

*Parochi ob
sistunt Car-
melitis.*